

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 686/2553

พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรโจทก์ นางประนอม แสงประเสริฐโจทก์ร่วม จำเอกภาม เพ็งแก้วจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 201, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 200

ย่อ / หลักกฎหมาย

พนักงานเดินหมายส่งสำเนาอุทธรณ์ให้แก่จำเลย ณ ภูมิลำเนาของจำเลย 2 ครั้ง โดยไม่สามารถ ส่งได้เนื่องจากไม่พบบ้านของจำเลย แต่เมื่อส่งหมายนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 กลับพบบ้านของจำเลยตามภูมิลำเนาที่ปรากฏในฟ้อง เพียงแต่บ้านปิดใส่กุญแจ จึงส่งหมายนัดได้โดยวิธีปิดหมาย ถือไม่ได้ว่า การส่งสำเนาอุทธรณ์ให้แก่จำเลยไม่ได้ด้วยเหตุดังกล่าวเป็นเพราะหาตัวจำเลยไม่พบ หรือหลบหนี หรือจงใจไม่รับสำเนาอุทธรณ์ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 201 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณาคดีโดยมิได้ส่งสำเนาอุทธรณ์ให้แก่จำเลยเพื่อแก้จึงไม่ชอบด้วยมาตรา 200

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 295, 364, 365 จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานางประนอม ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365 (1) (2) ประกอบมาตรา 364, 391, 83 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานบุกรุกโดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี และปรับ 5,000 บาท ให้รอการลงโทษจำคุกจำเลยไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 สำหรับข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์ร่วมอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณาแก้เป็นว่า ไม่ปรับและไม่รอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ในเบื้องต้นคดีมีปัญหาตามฎีกาของจำเลยว่า กระบวนพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 6 เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่โดยจำเลยฎีกาว่าจำเลยไม่เคยได้รับสำเนาอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมการที่ศาลชั้นต้นส่งสำเนาอุทธรณ์แก่จำเลยไม่ได้มิใช่เพราะหาตัวจำเลยไม่พบหรือจำเลยหลบหนี หรือจำเลยจงใจไม่รับสำเนาอุทธรณ์แต่ประการใด กระบวนพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 6 จึงมิได้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ฎีกาของจำเลยเป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยอุทธรณ์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง อันมีมาตรา 198 บัญญัติว่า การยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้น มาตรา 200 บัญญัติว่า ให้ศาลส่งสำเนาอุทธรณ์ให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งแก่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาอุทธรณ์ และมาตรา 201 บัญญัติว่า เมื่อศาลส่งสำเนาอุทธรณ์แก่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้เพราะหาตัวไม่พบ หรือหลบหนี หรือจงใจไม่รับสำเนาอุทธรณ์ หรือได้รับแก้อุทธรณ์แล้ว หรือพ้นกำหนดแก้อุทธรณ์แล้ว ให้ศาลรีบส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์เพื่อทำการพิจารณาพิพากษาต่อไป

และข้อเท็จจริงในสำนวนปรากฏว่าการส่งสำเนาอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมให้แก่จำเลยนั้น พนักงาน
เดินหมายได้นำสำเนาอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมไปส่งให้แก่จำเลย ณ ภูมิลำเนาของจำเลยซึ่งตรงตาม
ภูมิลำเนาของจำเลยในคำฟ้องรวม 2 ครั้ง แต่ปรากฏจากรายงานการเดินหมายครั้งแรกว่าไม่
สามารถส่งหมายให้แก่จำเลยได้เนื่องจากไม่พบบ้านของจำเลย ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้ส่งหมายแก่
จำเลยอีกครั้ง โดยระบุในหมายเกี่ยวกับภูมิลำเนาของจำเลยให้ชัดเจน แต่ปรากฏจากรายงานการ
เดินหมายครั้งที่สองว่า ไม่สามารถส่งหมายให้แก่จำเลยได้เนื่องจากไม่พบบ้านของจำเลยเช่นเดิม
ต่อมาเมื่อพนักงานเดินหมายนำหมายนัดฟังคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ไปส่งให้แก่จำเลยกลับ
ปรากฏจากรายงานเจ้าหน้าที่ว่า พบบ้านของจำเลยตามภูมิลำเนาที่ปรากฏในฟ้อง เพียงแต่บ้านปิด
ใส่กุญแจ จึงส่งหมายนัดโดยวิธีปิดหมาย ดังนั้น การส่งสำนวนอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมให้แก่จำเลยไม่
ได้เนื่องจากหาบ้านของจำเลยไม่พบดังกล่าว จึงถือไม่ได้ว่าเป็นเพราะหาตัวจำเลยไม่พบ
หรือหลบหนี หรือจงใจไม่รับสำเนาอุทธรณ์ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา 201 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณาคดีโดยมิได้มีการส่งสำเนาอุทธรณ์ให้จำเลยเพื่อ
แก่นั้น ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 200 ไม่จำต้องวินิจฉัยใน
ประเด็นอื่นต่อไป พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการในเรื่องส่ง
สำเนาอุทธรณ์ให้จำเลยแล้วส่งให้ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี.

องค์คณะ

พิศล พิรุณ · พันระสา บัวทอง · นวลน้อย ผลทวี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/686/2553>